

Jaarverslag ROZENSTRAAT- a rose is a rose is a rose 2022

ROZENSTRAAT – a rose is a rose is a rose is een presentatieruimte voor hedendaagse beeldende kunst, met bijzondere aandacht voor performance- en videokunst. We ondersteunen en stimuleren kunstenaars met een reeds gedefinieerde kunstpraktijk bij het maken van nieuwe stappen en brengen vergeten pioniers opnieuw onder de aandacht. Met solotentoonstellingen, langlopende samenwerkingen en een dynamisch randprogramma presenteren we hun werk op een toegankelijke wijze aan onze bezoekers. We werken actief samen met collega-instellingen en maatschappelijke partners om zo bij te dragen aan een sterk en bloeiend beeldend kunstveld.

In een tijd waarin snelle en harde meningen overheersen, geloven wij dat kunst een bron van diepgang en relativering biedt. Het schept ruimte om oordelen uit te stellen en geeft je de mogelijkheid om je daadwerkelijk in de ander te verplaatsen. Door de ogen van de kunstenaars met wie we werken schijnen we licht op uiteenlopende sociaal-maatschappelijke thema's en bieden we nieuwe perspectieven op onze pluriforme samenleving. We zijn er in de eerste plaats voor de kunstenaars, en we verhouden ons tot de wereld door hun verbeelding. Met ons randprogramma laten we ons publiek kennismaken met de ideeën en inspiraties van de kunstenaar, en geven we een bredere context aan de thematiek van diens werk.

ROZENSTRAAT biedt met solo presentaties een onmisbaar podium aan midcareer kunstenaars tussen de 35-60 jaar, voor wie er in onze optiek te weinig aandacht is. We stimuleren hen om nieuwe stappen te zetten en dragen zo actief bij aan hun artistieke ontwikkeling. Voor de één betekent dit bijvoorbeeld het verkennen van een nieuwe thematiek, voor de ander een eerste performance of videokunstwerk. Bij iedere tentoonstelling geven we opdracht tot het maken van nieuw werk en stellen we, in samenspraak met de kunstenaar, een verdiepend randprogramma samen. In dialoog met de hoofdtentoonstelling presenteren we onder de noemer Rosebud kleinschalige tentoonstellingen in de voor- of achterraimte. Binnen onze R Projects, gericht op onderzoek en de productie van een nieuw werk, begeleiden we kunstenaars gedurende langere tijd. Op deze manier draagt ROZENSTRAAT bij aan een gezond kunstklimaat waarin kunstenaars zich kunnen blijven ontwikkelen.

1.2 Kernwaarden

Als één van de laatste onafhankelijke ruimtes voor hedendaagse kunst in het snel veranderende centrum van Amsterdam, wil ROZENSTRAAT een levendige plek zijn voor verdieping en ontmoeting. We zijn kunstenaar-gedreven, zij staan bij ons centraal en we doen er alles aan om hen en hun werk en carrière te ondersteunen. We hechten aan een open, toegankelijke houding. Geïnspireerd op Gertrude Stein's 'a rose is a rose is a rose' streven we er daarom naar om kunst

niet onnodig ingewikkeld te maken. De visuele ervaring van kunst is belangrijk voor ons en dus kiezen we voor werken die naast betekenisvol ook beeldend sterk zijn.

1.3 Terugblik

In 2017 opende ROZENSTRAAT haar deuren met de tentoonstelling *Warming Up* over videokunstpionier Michel Cardena (CO/NL, 1935-2015). Na een lange verbouwing zetten we in 2019 onze activiteiten voort met achtereenvolgens de solotentoonstellingen van Grace Schwindt (DE/NL, 1979) en van Gerald van der Kaap (NL, 1959). Voor beide tentoonstellingen hebben de kunstenaars in onze opdracht nieuw werk ontwikkeld. Zo produceerden we voor de tentoonstelling van Grace Schwindt een reeks bronzen beelden en de performance *In Silence*, die afgelopen najaar ook te zien waren tijdens haar solotentoonstelling in Kunstmuseum St Gallen in Zwitserland. 2019 betekende ook de start van Rosebud, een programmalijn waarmee we naast de hoofd tentoonstellingen werk toonden van voornamelijk opkomende kunstenaars. In de afgelopen jaren waren dat onder andere Jakup Ferri (RKS, 1981), Francisca Khamis Giacomani (PS/CL, 1986) en Robin Waart (NL, 1978). Ons jonge bestaan werd in 2020 direct op de proef gesteld toen de Coronapandemie uitbrak en we tijdens opeenvolgende lockdowns onze deuren moesten sluiten.

Vanuit de wens om ons actief te verhouden tot de ontwikkelingen om ons heen organiseerden we de tentoonstelling *2020*. Meer dan veertig Amsterdamse kunstenaars creëerden met dit gesamtwerk een tijdsdocument van een ongekende periode waarin het belang van veerkracht, solidariteit en verbondenheid zelden zo duidelijk is geweest. Vanuit diezelfde gevoelde noodzaak tot solidariteit experimenteerden we tijdens de Corona-jaren vaker met groepstentoonstellingen en duo-presentaties. Zo gaven we in 2021 met *Rearrangement of Priorities #9 (HOME)* een podium aan de Rainbow Soulclub, een aan de Amsterdamse welzijnsorganisatie de Regenboog verbonden collectief van kunstenaars en mensen zonder vaste woon- en verblijfplaats, dat in 2022 de Amsterdamprijs voor de Kunst won. Ondanks deze uitstapjes is onze kern altijd bij solotentoonstellingen van midcareers en pioniers gebleven. Zo toonden we in 2020 in de goed ontvangen tentoonstelling *Midnight Jump* het werk van de veelzijdige, in Nederland onbekende maar in het buitenland alom gerespecteerde Hreinn Fridfinnsson (ISL/NL, 1943) en ontvingen we in 2021 eveneens vele lovende kritieken voor de tentoonstelling van Lynn Hershman Leeson (VS, 1941).

Performance- en videokunst vormden vanaf het eerste moment een rode draad in onze activiteiten. In 2021 en 2022 zijn we samenwerkingen aangegaan met Tlön Projects en LIMA, waarmee we onze focus op performance- en videokunst verder hebben verankerd in ons DNA. Van ons kantoor maakten we een videoruimte om binnen het programmaonderdeel Rosebud nog meer ruimte aan videokunstenaars te kunnen bieden, en met het terugkerende event Jeffrey's

Cinema wordt er bij iedere tentoonstelling een verbinding gelegd met art house films. Performance komt eveneens terug in al onze programmaonderdelen, als event, als tentoonstelling en als ontwikkelingsproject. Deze ontwikkelingsprojecten hebben we sinds 2021 ondergebracht in de pijler R Projects. Tijdens onze samenwerking met Astrit Ismaili (RKS, 1991) eind 2019 merkten we dat er bij kunstenaars een behoefte bestaat om een langdurige verbinding met ROZENSTRAAT aan te gaan en zo verschillende presentaties over een langere periode te kunnen ontwikkelen. Met onze R Projects geven we hier invulling aan en bieden we duurzame ondersteuning aan in Nederland gevestigde kunstenaars op het gebied van onderzoek, ontwikkeling, productie en presentatie. In 2021 en 2022 zijn we trajecten gestart met **Mercedes Azpilicueta (AR, 1981)**, **Buhlebezwe Siwani (SA, 1987)**, **Thierry Oussou (BJ, 1988)** en **Zachary Formwalt (USA, 1977)**. Binnen deze trajecten werken we actief samen met culturele en maatschappelijke partners binnen Amsterdam.

2. Programma 2022

“By travelling to someone else’s ‘world’ we can understand what it is to be them and what it is to be ourselves in their eyes.” - Maria Lugones

ROZENSTRAAT werkt vanuit de visie dat kunst een bron van diepgang en relativering biedt. Het schept ruimte om oordelen uit te stellen en geeft je de mogelijkheid om je daadwerkelijk in de ander te verplaatsen. Dit is in onze optiek in onze snel veranderende samenleving, waarin snelle en harde meningen overheersen, onontbeerlijk. Onze visie wordt gevoed door het concept van ‘World-Travelling’ van de Argentijnse Maria Lugones (1944-2020), die opriep tot de beleving van verschillende ‘werelden’, die elk met een andere deel van iemands identiteit samenhangen. ‘Wereldreizen’ betekende voor haar ‘de ervaring van het steeds weer anders zijn in verschillende werelden’ om zo steeds opnieuw een gemeenschappelijke grond te vinden in relatie tot de ander. Hoewel ze schreef vanuit een dekoloniale en feministische invalshoek, is de essentie van haar these van een meer algemene aard. Het betreft het streven naar een zekere openheid van geest en het vermogen om op vloeiende wijze van perspectief te wisselen. Lugones’ idee van ‘wereldreizen’ reikt hiermee verder dan empathie. Door bewust en strategisch gebruik te maken van de pluraliteit aan identiteiten die iedereen in meer of mindere mate in zich heeft, door te reizen van de één naar de andere persoonlijkheid, maar ook door meerdere werelden tegelijkertijd te bewonen kan niet alleen gemakkelijker contact gemaakt worden met een ander, maar tevens een breder spectrum aan eenieders eigenschappen en identiteiten ontdekt en benut worden. En juist kunst stelt ons tot dat wereldreizen in staat.

In 2022 koos ROZENSTRAAT voor kunstenaars die nieuwe perspectieven bieden op onze pluriforme samenleving. Aan identiteit(svorming) gerelateerde kwesties vormen sinds 2022 een

inhoudelijke rode draad in ons programma. Zo verhiel de tentoonstelling van Bart Groenendaal zich tot diverse vormen van mannelijkheid, verkende Kathe Burkhart haar queer identiteit via een alter ego.

De tentoonstelling *Frenemy* van de Amsterdamse kunstenaars **Josefin Arnell (SW, 1984)** en **Margaret Haines (CA, 1984)**, nam alternatieve vormen en ideeën over vriendschap, communicatie en solidariteit als uitgangspunt. Daarbinnen bekeek het de verschillende kanten en fases die vriendschappen vaak hebben. De werken hadden een duidelijke queer feministische insteek, evenals dat er sporen en invloeden vanuit de populaire cultuur in terugkwamen. Hoewel hun werken soms worden beschouwd als ontsnappingen aan het alledaagse leven en het lineaire denken, beschouwen zowel Josefin als Margaret magie, animisme, hekserij en interspecies communication (Communicatie tussen verschillende soorten dieren en/of planten en micro-organismen), als gelijkwaardige systemen en realiteitsvormen. Binnen de context van de tentoonstelling hebben de kunstenaars zich vooral gericht op het laatste punt. Non-verbale communicatie tussen mensen, geesten en gedomesticeerde dieren was daarbij een belangrijk uitgangspunt. In beide films die in de tentoonstelling te zien waren, de kunstenaars toonden elk een eigen video, gaat het over bezetenheid en de psychologische ruimte die ontstaat door de communicatie tussen diverse soorten van leven en geesten. Meer specifiek over hoe deze onderwerpen door de eeuwen heen inspiratie hebben geboden voor verhalen over vrouwelijke empowerment, alsook voor de veelal uit beschuldigingen van hekserij voorkomende vormen van sociale uitsluiting en hoe grensoverschrijdend gedrag kan dienen als een vorm van bevrijding. Terugkerende thema's en motieven in zowel de tentoonstelling als in de individuele praktijken van de beide kunstenaars zijn spiritualiteit, rituelen, spreuken, angst, genezing, intersubjectiviteit en gemeenschapszin als bron van chaos en troost. De films hebben een zeer verschillende formele benadering van filmmaken. Deze tegenstelling creëerde een spanningsveld die tot op zekere hoogte het concept van frenemy signaleerde en in kaart bracht. Dit werd verder versterkt door de overige werken uit de tentoonstelling. Het drieënhalve meter brede wandtapijt verwijst naar vier verschillende nogal duistere karaktertrekken die binnen een vriendschap kunnen voorkomen: roddel, puur kwaad, wraak en (slijmerige) manipulatie. De vijf zitmeubels, die in samenwerking met Alexis Bondoux en Noah Cohen zijn gemaakt, bevatten op hun beurt abstracte en clichematige verwijzingen naar de films en waren net als het 1 tapijt in opdracht van ROZENSTRAAT speciaal voor de tentoonstelling ontwikkeld.

Het randprogramma bestond uit een reeks lezingen en door Jeffrey Babcock georganiseerde filmavonden. Voor de performance avond die de tentoonstelling als uitgangspunt nam werd er samengewerkt met jonge in Amsterdamse Queer performers waarmee een jong en enthousiast publiek werd bereikt. Het was eveneens de eerste tentoonstelling waarvoor Rozenstraat een jonge

Nederlandse schrijver een opdracht gaf voor het schrijven van een essay met de tentoonstelling als startpunt. Nadia de Vries koos voor een experimentele tekst die lezer mee terugneemt naar de tentoonstelling en nader ingaat op het werk van beide kunstenaars.

Wat betekent het tegenwoordig om een man te zijn? Hoe ervaren en presenteren mannen zichzelf, in een tijd waarin het 'idee van masculiniteit' zo sterk aan verandering onderhevig is? De tentoonstelling **The Young Man as a Movie Star: Paranoia, Opulence, Perversion, Competition van Bart Groenendaal (NL, 1975)** bestond uit vier afzonderlijke korte speelfilms die tegelijk in de ruimte werden vertoond. Hoewel elke film een apart scherm en eigen audio had, zorgde de plaatsing in de ruimte voor overlap. Zo werd de toeschouwer uitgenodigd om de films tegelijkertijd te bekijken en zich ertussen heen en weer te bewegen, om tot een eigen geheel van indrukken te komen. Stuk voor stuk toonden de films een variatie op een moeizame relatie tussen een jonge man en een oudere vrouw. Ze vertolkten de rol van twee geliefden, van een hysterische huisvrouw en een vluchtende terrorist, van een rouwende moeder en zoon en van twee collega-performers. In elk verhaal leidt de positie van de vrouw de man bij het begrijpen en interpreteren van zijn mannelijkheid, of liever gezegd, van zijn mannelijkheden. De vier films, telkens gespeeld door dezelfde twee acteurs en opgenomen op dezelfde locatie, zijn elk geïnspireerd op het oeuvre van een 20e-eeuwse mannelijke filmregisseur, voor wie de vrouw-man-relatie een belangrijke pijler in hun werk vormt; Alfred Hitchcock, Jean-Luc Godard, Steven Spielberg en Lars von Trier. De films zijn opgenomen in een specifieke stijl met een duidelijk verhaal, toon en begeleidende muziek. De gebaren, handelingen, gezichtspunten van de personages en de situaties waarin zij zich in de verschillende verhalen bevinden, vormen een web van kruisende momenten en verwijzingen, die de films onderling met elkaar verbinden.

Het randprogramma bestond ondermeer uit een gesprek over stereotypering in films. Hoe deze tot stand komen en wat voor invloed ze hebben op ons denken. In de paneldiscussie *Other Perspectives on Masculinity* spraken we met twee psychologen over de invloed die klassieke ideeën over mannelijkheid hebben op de man van nu. Ook was er een samenwerking met de *One Minutes* voor de presentatie van hun nieuwe serie "Squeeze Crush Press Blush", evenals dat Titus Nouwens een performance avond organiseerde met werk van G en Dudu Quomtanilha. Persis Bekkering schreef dit keer het essay.

We sloten het 2022 af met de brutale en eigenzinnige solotentoonstelling *Coronawijf and Other Works* van **Kathe Burkhart (USA/NL, 1958)**. Burkhart is een conceptuele kunstenaar die vooral bekend werd dankzij haar schilderijen uit de langlopende *Liz Taylor Series*, maar ze is ook actief als fotograaf, installatie-, video- en performancekunstenaar en als schrijver. Een kritische en feministische insteek ligt aan de basis van al haar werk. Al veertig jaar lang verzet Burkhart zich op

haar eigen, radicale, brutale en humoristische wijze tegen nog altijd bestaande clichématige representaties van vrouwen. In het verlengde daarvan zet haar werk aan tot nadenken over ons recht op zelfbeschikking en een zelfgekozen identiteit. Op uitnodiging van Sjoerd Kloosterhuis en Madelon van Schie selecteerde Burkhart een groot deel van de 'Dutch Lizes' uit de *Liz Taylor Series*, die ze als een gebalanceerde installatie, in de ruimte plaatste en aanvulde met een selectie foto's uit de *HardCore* serie en een wisselende selectie van video's. Het is Burkharts eerste institutionele solopresentatie in Nederland. Burkhart raakte in het begin van de jaren 80 gefascineerd door de sterke en onweerstaanbare actrice Elizabeth Taylor. Taylor was in die tijd een zeldzaam en bevrijdend rolmodel. Voor Burkhart belichaamde ze de 'bad dark girl' ipv de 'good blond girl'. Een fallische vrouw die zich niet aan sociale verwachtingen conformeerde en zonder pardon vastgeroeste patronen en verwachtingen losschudde. In haar persoonlijkheid vond Burkhart de ideale *Doppelgänger*. Of zoals ze zelf zegt, 'I wanted to represent a kind of woman who wasn't represented, who wasn't complicit, who was a noncompliant subject with agency.' (...) 'No personality exemplifies the polarity of bad girl/mother better than Liz Taylor. This alter ego has provided me with a way to represent a certain kind of difference. As a cultural icon, Elizabeth Taylor points up male-defined parameters of female autonomy.' In de *Liz Taylor Series* vallen beeltenissen van Taylor samen met aspecten van de persoonlijke geschiedenis van Burkhart. Zij het door de toevoeging van persoonlijke elementen, zoals belastingbrieven of foto's, of door een overeenkomst tussen de scene en het leven van de kunstenaar. De serie biedt Burkhart een platform om haar eigen gender non conforme identiteit te accentueren. We zien Liz in allerlei poses en situaties, al dan niet in gezelschap van een man en bijna altijd in een kenmerkende kleur groen. Romantische scènes worden afgewisseld met momenten van extase, verwarring, ziekte en manipulatie. *Coronawijf and Other Works* was kortweg gezegd een tentoonstelling waarbij de energie er vanaf sprong!

Het randprogramma bestond naast drie door Jeffrey Babcock georganiseerde filmavonden uit een reading van Kathe Burkhart waarin zij passages en gedichten voordroeg uit diverse door haar geschreven romans, essays en gedichten. Ook was er een lezing over de rol van alter ego's door Timea Lelik en ging taalwetenschapper Ewout Sanders in op de geschiedenis en ontwikkeling van Nederlandse scheldwoorden. Het essay werd geschreven door Arnissa Zeqo.

Het aantal georganiseerde events rondom de tentoonstelling bedroeg in 2022: 36. In totaal lag het aantal activiteiten in 2022 op 49.

2.2 Samenwerkingspartners

Rozenstraat heeft in 2022 samengewerkt met de volgende partners:

Tlön Projects

Na succesvolle performances van Béatrice Balcou die Tlön Projects in 2021 met ROZENSTRAAT organiseerde, werd er in 2022 samengewerkt voor een performance van Angela Detanico en Rafael Lain. Ook dit keer slaagden we er samen in om inhoudelijk sterk programma neer te zetten dat in eerste instantie was gericht op de professionele kunstbezoeker. De tekstbased performance bestond voornamelijk uit tekst, welke werd voorgedragen door twee recent afgestudeerde acteurs. De performance gedurende 3 dagen in totaal 5 keer opgevoerd en het bezoekersaantal lag in totaal op 131. De samenwerking zal de komende twee jaar worden voortgezet en dit moment wordt er gewerkt aan een performance presentatie van Marie Cool (FR, 1961) and Fabio Balducci (IT, 1964). De samenwerking met Tlön Projects is onderdeel van onze focus op het tonen van performance kunst en bestaat uit het één keer per jaar tonen van een performance uit de 'denkbeeldige' collectie van Tlön Projects. De collectie is denkbeeldig omdat deze alleen online (in de vorm van database) bestaat en is samengesteld uit werken van privé-verzamelaars. Tlön Projects stelt zich ten doel om deze kunstwerken —die anders grotendeels afgeschermd zouden zijn geweest voor het publiek—te ontsluiten. Dit doet zij onder meer door zelf op verschillende plekken collectie presentaties te maken, andere curatoren dit te laten doen, of de werken in bruikleen te geven aan derden. Tlön Projects is een initiatief van Petra Kuipers en Chris Bestebreurtje en is gevestigd in Amsterdam.

Het Jordaanmuseum

Het Jordaanmuseum was in 2022 een vaste partner voor de ontwikkeling van het R Project van Mercedes Azpilicueta. Het kleine museum dat voornamelijk wordt gerund door vrijwilligers heeft specifieke kennis van de geschiedenis, en een uitgebreid archief over het deel van Amsterdam waarin ROZENSTRAAT is gevestigd. De samenwerking verliep zo voorspoedig dat er begin 2024 een nieuw gemeenschappelijk project zal starten waarbinnen wederom cultuur-historisch onderzoek samen zal komen met hedendaagse kunst.

Jeanne Oosting Stichting

In 2021 is er een meerjarig partnerschap gesloten met de Jeanne Oosting Stichting. Binnen dit kader is er in ROZENSTRAAT gedurende de maand augustus een tentoonstelling met werk van de winnaars van de Jeanne Oosting Prijs te zien. Deze prijs wordt uitgelooft aan figuratieve Nederlandse schilderkunst. Uniek aan deze prijs is dat de jury enkel uit collega-kunstenaars bestaat. In 2022 waren de winnaars Peter Koole en Christiaan Bastiaans. Voor ROZENSTRAAT is deze samenwerking aantrekkelijk omdat augustus een periode is waarin Rozenstraat relatief

weinig publiek trekt. Het is eveneens een moeilijke maand voor commerciële verhuur. De korte duur van de tentoonstelling en het feit dat de tentoonstelling aan een prijs is gekoppeld creëert echter een momentum en biedt de vaste achterban van stichting Jeanne Oosting een kans om ons te leren kennen. Het vergroot onze reikwijdte en inbedding op regionaal en nationaal niveau. Inhoudelijk sluit de samenwerking aan op de doelstellingen van ROZENSTRAAT. Het betreft immers een oeuvreprijs gericht op kunstenaars met een reeds gedefinieerde praktijk en er worden regelmatig kunstenaars getoond die minder bekend zijn bij een breder publiek.

Queer Currents

In 2022 werkten we in de eerste week van augustus voor het eerst samen met Queer Currents. Gedurende deze week, die samenviel met de Amsterdamse Pride, werden er naast een tentoonstelling van Inderjeet Sandhu, dagelijks talks met verschillende leden van de Amsterdamse Queer gemeenschap op de Rozenstraat georganiseerd. De samenwerking sluit goed aan op ons programma waarbinnen er veel aandacht bestaat voor queernes. Dit is de voornaamste reden waarom de samenwerking in 2023 zal worden voortgezet.

2.3 Aanscherping profiel

Na een aantal jaren van opstarten, onderzoeken en verbreden hebben we eind 2022 ons profiel aangescherpt en een heldere missie, visie en kernwaarden geformuleerd. Vanaf 2023 richten we ons enkel nog op solotentoonstellingen van midcareer kunstenaars en pioniers en op langlopende samenwerkingen met midcareer (performance)kunstenaars binnen onze R Projects. Binnen de pijler Rosebud zullen we een divers en dynamisch aanbod programmeren dat meer in dialoog staat met de hoofdtentoonstelling en eveneens geconcentreerd is op de meer ervaren kunstenaar. Samen met een communicatie- en marketing specialist hebben we voor de komende jaren een stevig plan ontwikkeld waarmee we ons publiek verder willen uitbouwen en aan ons willen verbinden.

Belangrijk daarvoor is ons verdiepende en contextualiserende randprogramma, dat we vanaf onze start bij iedere tentoonstelling organiseren. Afgelopen jaren experimenteerden we met verschillende type events, variërend van artist talks tot performances, filmprogramma's, lezingen en boekpresentaties. Hiermee hebben we ons publiek in de afgelopen jaren al gedeeltelijk weten uit te bouwen en verbreden. Waar we in 2019 gemiddeld tien events per tentoonstelling organiseerden, lag dit aantal afgelopen jaren (mede vanwege de Corona-beperkingen) lager. De organisatie van het randprogramma vergt een grote tijdsinspanning van ons kleine team en omdat het programma in samenwerking met de kunstenaar tot stand komt varieerde de omvang en inhoud van de events in de afgelopen jaren sterk. Vanaf 2023 kiezen we er daarom voor om het randprogramma te structureren in een (kleiner) aantal maar vast terugkerende events, waarmee

het ook voor ons publiek helderder is wat het kan verwachten. Geïnspireerd door het succesvolle event bij de tentoonstelling van Josefin Arnell en Margaret Haines in 2022 waarbij we een ‘klassieke’ artist talk omvormden naar een casting voor de nieuwste film van Josefin Arnell, onderzoeken we hoe het randprogramma nog vaker een actieve bijdrage kan leveren aan de ontwikkeling van toekomstig werk van de kunstenaar.

3. Marketing en Communicatie

In een tijd waarin snelle en harde meningen overheersen, gelooft ROZENSTRAAT - a rose is a rose is a rose dat kunst een bron van diepgang en relativering biedt. Door de ogen van de kunstenaars schijnen we licht op uiteenlopende sociaal-maatschappelijke vraagstukken en bieden we nieuwe perspectieven op onze pluriforme samenleving. Voor bezoekers is elke solotentoonstelling een uitnodiging tot een andere wereld. We willen een verbinder zijn tussen de visie van de kunstenaar en de bezoeker. Een tentoonstelling moet verwonderen, intrigeren, schuren of raken. Daarbij wil ROZENSTRAAT er ook zijn voor startende kunst bezoekers voor wie hedendaagse beeldende kunst, performance en videokunst nog niet vanzelfsprekend is. We willen toegankelijk zijn, een plek waar je je als bezoeker welkom voelt. En durft te ontdekken. Kortom, we willen op een laagdrempelige manier bezoekers hoogwaardige tentoonstellingen bieden die door hun gelaagdheid zowel ervaren als nieuwe bezoekers weten te raken en stof tot nadenken bieden. Om deze reden kiest ROZENSTRAAT niet alleen voor toegankelijke en (zoveel mogelijk) tweetalige communicatie, ook ons randprogramma en samenwerkingen worden ingezet voor een groter, en vooral diverser, publieksbereik. Met de toekenning vanuit de Regeling Ontwikkeling van het Amsterdams Fonds voor de Kunst in het afgelopen jaar hebben we in 2022 een grote stap kunnen maken op het gebied van marketing en communicatie. De organisatie zit nog middenin dit proces. Samen met communicatiespecialist Kim van den Brink wordt nog volop gewerkt aan een nieuw communicatiebeleid. Voor de uitvoering daarvan gaan we per 1 juni samenwerken met een communicatie en marketing specialist (0,3 fte).

In de afgelopen jaren, en met name in 2022 is onze achterban organisch gegroeid. Een tentoonstelling, inclusief events bereikt nu gemiddeld rond de 1.200 bezoekers. Door gericht te werken aan zichtbaarheid voor nieuwe bezoekers en herhaalbezoek te stimuleren willen we dit in de komende periode naar rond de 1.800 bezoekers per tentoonstelling laten groeien. De verschillende solotentoonstellingen brengen telkens een ander publiek binnen vanuit de achterban van de kunstenaar en de thematiek van diens werk. Dit zorgt voor een interessante dynamiek, maar het is ook een uitdaging om deze bezoekers vast te houden. Als deelnemer van ditisonspubliek.nl zijn we de afgelopen tijd bezig geweest met de vraag wie het publiek is en hoe we kunnen leren van de verschillende type bezoekers en hun ervaring. Daar komen o.a. de hieronder beschreven doelgroepen uit, en onze intentie om hier gericht onderzoek naar te doen.

Daarnaast wordt er dus een communicatie- en marketingspecialist aangetrokken die duurzaam aan de slag gaat met onderstaande strategieën. Ook wordt een kassasysteem geïmplementeerd dat ons in staat stelt om beter zicht te krijgen op de bezoekers. Zo maakt ROZENSTRAAT de stap van een meer ad hoc benadering, naar een duurzaam model van publieksbereik, -ontwikkeling en -binding.

Om de komende periode gericht te kunnen werken aan publieksontwikkeling maken we sinds 2022 gebruik van het Audience Development Model van de Audience Agency. Dit model neemt de bestaande achterban als uitgangspunt en noemt drie manieren om te groeien en te verbreden. De eerste pijler van dit model richt zich op het verdiepen van de betrokkenheid van bestaande bezoekers, waardoor er een groei komt in het aantal bezoeken. De tweede pijler richt zich op vergroten van het aantal bezoekers binnen bestaande doelgroepen. De laatste pijler gaat over het verbreden van het publiek, door het binnenhalen van nieuwe bezoekers uit doelgroepen die ons (nog) niet voldoende weten te vinden. Publiciteit is voor het verhogen van het aantal bezoekers van groot belang. We onderhouden korte lijnen met kunst- en cultuurjournalisten van relevante media. Dit heeft al geresulteerd in een flink aantal mooie publicaties. Zo zijn er over de tentoonstellingen in 2022 positieve recensies verschenen in o.a. *de Volkskrant*, *de Telegraaf* en *De Groene Amsterdammer*. Tentoonstellingen van ROZENSTRAAT zijn meermaals getipt als favoriet of zelfs als “een van de mooiste tentoonstellingen van het jaar” benoemd. De eigenheid van de solotentoonstellingen en het feit dat het werk niet of weinig in Nederland te zien is (geweest) maakt dat de tentoonstellingen veelvuldig en warmhartig worden aangeraden en geliked.

De tentoonstellingen moesten het in 2022 vooral hebben van persaandacht en mond-tot-mond reclame. Dit resulteerde in een organische groei van de achterban, maar om grotere stappen te kunnen zetten willen we de komende periode meer investeren in campagnes.. Er is daarom een budget vrijgemaakt om structureel offline en online campagnes op te kunnen zetten voor tentoonstellingen en events. Daarbij wordt er zowel online met getarget adverteren als offline met posters op culturele plekken in de stad gewerkt aan zichtbaarheid op plekken relevant voor de eerder omschreven doelgroepen. Hiervoor werken we momenteel samen met onze vaste grafisch ontwerper Laura Pappa die onze boodschap in met een passende beeldstijl vat. Op korte termijn zal de nieuwe communicatie- en marketingspecialist onze *tone of voice* verder ontwikkelen en meer consistent maken. In onze manier van communiceren staat de inhoud altijd centraal. Deze brengen we zo laagdrempelig, enthousiasmerend en persoonlijk mogelijk.

We adverteren op dit moment in Metropolis M (zowel online als met advertenties in de papieren versie). Hiermee bleek ROZENSTRAAT te weinig zichtbaar bij een breder publiek en we willen het aantal advertenties daarom gaan verhogen. De Groene Amsterdammer, De Witte Raaf, Tubelight,

Mister Motley, of See All This zien we als andere geschikte media om zowel de professionele doelgroepen als de ervaren kunstliefhebber te bereiken. Voor de komende periode zullen er per tentoonstelling gerichte campagnes worden ontwikkeld. Daarbij zullen online (door middel van getarget adverteren) en offline (met een postercampagne op culturele locaties) zichtbaarheid elkaar versterken, om zo tot een 360° marketing te komen. Met de komst van de marketeer kan dit veel meer vorm gaan krijgen en kunnen we opschalen.

De website van ROZENSTRAAT is de plek waar alle informatie voor bezoekers samenkomt. In 2022 hebben we een eerste stap gemaakt met een verbeteringen van website om zo de verschillende activiteiten van ROZENSTRAAT beter voor het voetlicht te kunnen brengen. Dit vooral met het oog op de meer uitgebreide campagnes in aanloop naar en tijdens tentoonstellingen, momenten waarop we verschillende soorten content willen kunnen delen. Onze nieuwsbrief sturen we enkele keren per tentoonstelling naar onze momenteel 1730 abonnees. Het aantal abonnees is in 2022 met 322 gestegen. Ons streven is om dit per jaar met 25% te laten gaan groeien. Ook in 2022 waren Instagram en Facebook onze voornaamste communicatiekanalen. Bezoekers taggen ROZENSTRAAT veelvuldig in hun posts. Er zijn op het moment van deze aanvraag ruim 3.400 volgers op Instagram. Jaarlijks, zo ook in 2022 groeit ons aantal volgers met ongeveer 27%. Dit percentage willen we de komende jaren laten stijgen naar tenminste 40%. Een post wordt gemiddeld rond de honderd keer geliked. Dit laat zien dat de interactie van de volgers en ROZENSTRAAT hoog is. Facebook heeft 1.150 likes en wordt voornamelijk gebruikt om in contact te blijven met een wat oudere doelgroep. In 2022 werd de communicatie en marketing nog gedaan door het kernteam van curatoren. Dit zorgt ervoor dat er veel directe interactie is tussen curatoren en bezoekers. Maar het limiteert ook de uitingen. Dit zal met de uitbreiding van het team met de marketeer veranderen. We zijn er wel alert op dat de directe band tussen curator en bezoeker blijft. Zo willen we meer de interactie opzoeken door live te gaan en vragen van (potentiële) bezoekers te beantwoorden. Opgezet vanuit marketing, ingevuld vanuit de programmering.

4. Organisatie

Het bestuur en de artistieke leiding van ROZENSTRAAT wordt gevormd door een groep enthousiaste kunstprofessionals die de prachtige ruimte van ROZENSTRAAT wilden behouden als platform voor hedendaagse kunst nadat het Stedelijk Museum Bureau Amsterdam op die plek plotseling werd gesloten. We zijn een flexibele organisatie waarin het relatief kleine team met frisse energie te werk gaat. Het artistieke team bestaat uit twee parttime curatoren (0,5 fte); Sjoerd Kloosterhuis (NL, 1978) en Madelon van Schie (NL, 1982). Zij zijn tevens verantwoordelijk voor de dagelijkse leiding. Sjoerd en Madelon zijn als ZZP'ers aan de organisatie verbonden en worden 1 dag per week ondersteund door floor manager Ting Phangpanya, assistent-curator Alex McQueen.

Daarnaast worden op regelmatige basis samengewerkt met Peter Verhaar (techniek), Laura Papa (grafisch ontwerper) en MTS Audiovisueel.

Na het aftreden van Sara Lang bestaat het bestuur van ROZENSTRAAT sinds 1 januari 2023 uit: Willem Asselbergs (directeur van Mertens Frames), Annette Mullink (hoofd fondsenwerving en relatiebeheer van het Frans Hals Museum) en de galeriehouders Ellen de Bruijne, David van Doesburg en Diana Stigter.

	Willem Asselbergs	Ellen de Bruijne	David van Doesburg	Anette Mullink	Diana Stigter	Sara Lang
Benoeming	1-9- 2017	1-9 -2017	1-9-2017	1-1-2023	1-9-201	1-9-2017
Herbenoeming	1-9-2021	1-9-2021	1-9-2021	1-1-2027	1-9-202	1-9-2021
Uiterlijke aftreden/ Aftgetreden	1-9-2025	1-9-2025	1-9-2021	1-1-2031	1-9-202	31-10-2022

Beloningsbeleid

De directeur-curatoren ontvangen een salaris op basis van een ZZP-contract. Bestuursleden ontvangen geen vergoeding.

5. Codes

Op het gebied van de Fair Practice Code, de Code Diversiteit & Inclusie en de Governance Code Cultuur heeft ROZENSTRAAT verschillende ideeën en ambities die zij de komende jaren in toenemende mate in haar beleid wil integreren.

5.1 Fair Practice Code

ROZENSTRAAT is een relatief jonge organisatie en is nog niet op volle sterkte. Wel is er een sterke ambitie om een meer professionele werkomgeving voor kunstenaars, partners en voor onszelf te creëren. ROZENSTRAAT heeft zich sinds haar bestaan gehouden aan de Fair Practice Code met betrekking tot het uitkeren van passende honoraria en vergoedingen aan kunstenaars. Ook onze stagiaires krijgen een stagevergoeding en er wordt een marktconform uurloon betaald wanneer een extra dag wordt gewerkt. Voor de vaste curatoren is echter tot op heden vaak nog te weinig budget om marktconform te kunnen belonen. We beseffen ons terdege dat een eerlijke vergoeding onontbeerlijk is. Nog los van de ondermijning van het professionele kunstenveld, is het uiteraard voor ons als bemiddelaars ook geen houdbare situatie. Desondanks hebben we ervoor gekozen om in eerste instantie in te zetten op de ontwikkeling van ons programma, profiel en imago, waarbij in het geval van de laatste het betalen van een eerlijk honorarium aan kunstenaars en uitgenodigde curatoren uiteraard van groot belang is, en waar we aan hebben voldaan. Zo ontvangen gastcuratoren Corinne Groot en Rob van de Ven voor de door hen samen te stellen tentoonstelling van Raul Marroquin een marktconforme vergoeding. We streven ernaar om

uiteindelijk ook de vaste curatoren in dienst te kunnen nemen en een maandelijks honorarium te kunnen uitkeren

Ter bevordering van een verdere professionalisering brengen we sinds 2022 aan de hand van enkele (in eerste instantie) globale protocollen de volgende zaken bij ieder nieuw project zowel extern (met kunstenaars, curatoren en partners) als intern helderder in kaart (mogelijk op basis van het LSD principe van Luisteren, Samenvatten en Doorvragen):

- Wat zijn de wederzijdse verwachtingen vooraf met betrekking tot financiële- en tijdsinvestering, auteursrechtelijke zaken, praktische en mentale ondersteuning? Is het mogelijk om het project sociaal diverser en duurzamer te ontwikkelen?
- Verloopt het project en de samenwerking volgens plan en naar ieders tevredenheid?
- Hoe wordt er achteraf op teruggekeken en wat zouden verbeteringspunten kunnen zijn? De thema's solidariteit, duurzaamheid en diversiteit zullen daarbij nadrukkelijk geagendeerd worden.

Voor het structureren van de interne organisatie besteden we tijd en aandacht aan:

- Concrete taakverdeling en afbakening van werktijden in zoverre dat mogelijk is.
- Het eens per kwartaal voeren van teamgesprekken bedoeld om (zelf)reflectie te stimuleren en om elkaar feedback te geven.
- Het onderzoeken van de mogelijkheid om cursussen volgen om onze professionele groei te bevorderen.

ROZENSTRAAT profileert zich met haar open en toegankelijke karakter. Dit spreekt ook uit het feit dat we veelvuldig samenwerken met andere kunstinstellingen, (zoals De Vleeshal, Kunsthuis Syb, Amsterdam Museum, LIMA en straks ook met Museum Breda en ICA Londen), externe curatoren en partners. Hiermee delen we kennis, vergroten we ons bereik en versterken we allengs onze positie. Het lijkt ons een goed idee om met (enkele van) deze instellingen een intervisiegroep op te richten om van elkaar te kunnen leren en elkaar te kunnen ondersteunen.

5.2 Code Diversiteit & Inclusie

Met betrekking tot diversiteit & inclusie (in personeel, publiek, programma en partners) staat ROZENSTRAAT aan het begin van de goede weg. In de afgelopen jaren is een diverse samenstelling van (oa niet-westers, bicultureel en queer) kunstenaars getoond waarop een evenzo divers publiek is afgekomen. Dit wordt doorgezet in de komende periode: er zijn nog grote stappen te maken. Door de interesses en de netwerken van haar curatoren heeft ROZENSTRAAT van nature oog voor internationale ontwikkelingen in het kunstenveld, en is de opname van niet-westerse kunstenaars en queer kunstenaars vanzelfsprekend geweest (zie daarvoor ook hun cv's verderop in deze tekst). De teamleden van ROZENSTRAAT hebben elk hun specifieke

achtergrond maar het is een feit dat het artistieke team van ROZENSTRAAT een westerse achtergrond heeft. Alleen assistent-curator Alex McQueen en onze toekomstige gastcurator Bukola Oyeboode zijn van kleur. Dit is enigszins problematisch. ROZENSTRAAT is immers een plek waar tentoonstellingen over actuele maatschappelijke onderwerpen worden ontwikkeld. Om die reden is het essentieel om een goede aansluiting bij de samenleving te hebben. Vanuit dit perspectief is het voor ROZENSTRAAT dan ook noodzakelijk om een breder inzicht en extra expertise te ontwikkelen op het gebied van diversiteit. Het aangaan van partnerschappen en het uitnodigen van meer gastcuratoren met een andere achtergrond dan de onze is in het licht van diversiteit en inclusiviteit van groot belang en een eerste stap. Met dergelijke samenwerkingen verbreedt ROZENSTRAAT niet alleen haar perspectief en weet zij andere, meer diverse, invalshoeken in haar programma te incorporeren, kan zij in het geval van een samenwerking met een jonge curator zo bijdragen aan de ontwikkeling van de betreffende curator. Het is een aspect van ons beleid dat we de komende jaren willen doorzetten en versterken. Het is nadrukkelijk niet zo dat we verwachten dat de gastcuratoren kiezen voor een onderwerp dat verbonden is met hun achtergrond. Met de specifieke uitgangspunten voor de R Projects als leidraad zijn de curatoren vrij in hun onderwerpkeuze. We zijn ervan overtuigd dat een meerstemmige team zal leiden tot een rijker programma en een diverser publiek. Om de lacune op te vullen proberen we actief stagiairs met een biculturele en niet westerse achtergrond te werven, dat is in 2020 en 2021 gelukt. Ook zijn de leden van onze programmaraad, naast hun expertise, tevens geselecteerd om een aanvulling te vormen op onze eigen achtergronden en perspectieven. Daarnaast beschikt een van de twee nieuw aan te nemen teamleden (Marketing-communicatie expert /Office Manager) idealiter ook over een bi-culturele of niet westerse achtergrond. Maar niet alleen kleur en culturele achtergrond is van belang. Ook leeftijd, gender en geaardheid en mensen in een sociaal maatschappelijk lastigere situatie worden in ogenschouw genomen. Eind vorig jaar zijn we benaderd door een MBO-student Business Events die graag stage bij ons wilde lopen. Wij waren enthousiast en hebben ons actief ingezet om dit mogelijk te maken, maar helaas is het voor een kleine organisatie als ROZENSTRAAT niet mogelijk om als officieel leerbedrijf geregistreerd te worden. Nu dit traject is afgesloten zullen we ons opnieuw inzetten om dit jaar een wajong-stagiair aan te nemen om ons bij onze dagelijkse werkzaamheden te ondersteunen.

5.3 Governance Code Cultuur

ROZENSTRAAT onderschrijft de Governance Code Cultuur. We hanteren een bestuursmodel, wat goed aansluit bij onze kleine en jonge organisatie. In de toekomst zal het nut voor onze organisatie en de mogelijkheid van een raad van toezicht onderzocht worden. Het bestuur neemt een actieve houding aan maar is momenteel niet meer direct betrokken bij de dagelijkse leiding van ROZENSTRAAT. Zij bestaat sinds 1 januari 2023 uit Willem Asselbergs (directeur van Mertens Frames), Annette Mullink (hoofd fondsenwerving en relatiebeheer van het Frans Hals Museum) en

de galeriehouders Ellen de Bruijne, David van Doesburg en Diana Stigter. Na een bestuurswisseling in afgelopen november zullen in de komende 10 maanden ook Willem Asselbergs en David van Doesburg terugtreden. Door deze geleidelijke bestuurswisseling wordt zowel de continuïteit gewaarborgd als dat er ruimte wordt gemaakt voor bestuursleden met meer kennis en ervaring op gebied van marketing & communicatie en de financiële aspecten van de kunstwereld. Op dit moment voeren we vergevorderde gesprekken twee potentiële nieuwe bestuursleden. Het bestuur hoopte op dit moment minimaal twee maar idealiter al vier nieuwe bestuursleden te hebben aangetrokken. Maar door de moeilijke financiële situatie die is ontstaan als gevolg van de Covid-19 pandemie, voelden de bestuursleden zich verplicht om eerst de financiële situatie van de stichting te verbeteren alvorens af te treden. De actieve rol die het bestuur inneemt maakt het lastiger om geschikte kandidaten te vinden. Er wordt van onze bestuursleden immers een grotere vorm van commitment gevraagd dan bij gemiddelde andere presentatie instelling. Iets wat niet voor potentieel bestuurslid mogelijk is. De belangrijkste taak van het bestuur is en blijft echter het scheppen van de juiste financiële, personele en facilitaire voorwaarden om het programma goed uit te kunnen voeren. Maar ook wat het bestuur betreft achten we het van belang om een goede afspiegeling van de samenleving te bewerkstelligen. Sinds de oprichting van ROZENSTRAAT hebben we scherp toegezien op het voorkomen van belangenverstremming. Zo heeft ROZENSTRAAT geen werk van kunstenaars gepresenteerd die verbonden zijn aan een van de galeries van de leden van het bestuur. Wel is het voorgekomen dat een kunstenaar na presentatie in ROZENSTRAAT een samenwerking met een van de galeries van de bestuursleden is aangegaan. Om alle schijn van belangenverstremming te voorkomen zullen er in de toekomst geen galeriehouders meer zitting hebben in het bestuur.

5.4 Lidmaatschappen

Rozenstraat is lid van Moker en zal in 2023 toetreden als lid van De Zaak Nu en Platform BK